Lietas arhīva Nr. CA-0414-18/19
ECLI:LV:RAT:2018:0306.C27216513.2.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2018.gada 6.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Milda Zelmene
tiesneses Lelde Grauda un Dzintra Zvaigznekalna-Žagare
ar sekretāri Agiju Mežraupu, Anastasiju Beļajevu,
piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Sanitai Slišānei un atbildētāju pārstāvim zvērinātam advokātam Mārim Grudulim,

Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **SIA "B KORPUSS"** prasībā pret **/pers. D/**, /pers. E/ un /pers. F/par dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas, parāda un zaudējumu piedziņu, sakarā ar /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 26.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 26.maija spriedumu atzīts, ka /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ir zaudējuši /adrese//Pilsēta/, lietošanas tiesības un viņi izlikti no minētajām telpām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ar visām atkarīgajām personām un mantām. No /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ SIA "B KORPUSS" labā solidāri piedzīts parāds par faktiski aizņemtajām telpām un komunālajiem pakalpojumiem 12 126,10 *euro*, tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai 1 207,69 *euro* un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 370 *euro*, t.i., kopā 13 703,79 *euro*. Noteiktas prasītājas tiesības saņemt no solidāri atbildētājiem likumiskos 6 % gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei. Noraidīta prasība daļā par līgumsoda 8 817,78 *euro* un zaudējumu 150 *euro* piedziņu.

Spriedums pamatots uz tālāk norādītajiem apstākļiem.

Pamatojoties uz 1998.gada 14.oktobrī ar /pers. D/ noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu, kura termiņš, atbilstoši līguma 3.1. punktam bija noteikts uz 15.gadiem, atbildētāji aizņēma dzīvokli /adrese/, ar kopējo platību 176,7 m^2. Īres līguma 3.1.1. punktā bija paredzētas īrnieka tiesības uz līguma atjaunošanu.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 29.augusta spriedumu, kurš stājās spēkā 2017.gada 6.janvārī, noraidīta /pers. D/ prasība pret SIA "B KORPUSS" par atteikuma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu atzīšanu par prettiesisku un jauna īres līguma termiņa noteikšanu.

Tādējādi 1998.gada 14.oktobra dzīvojamās telpas īres līguma termiņš jau 2013.gada 14.oktobrī ir beidzies un nav atjaunots, līdz ar ko atbildētāji pretēji likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otrās daļas prasībām, kas paredz īres līgumu kā vienīgo tiesisko pamatu dzīvojamās telpas lietošanai, kopš 2013.gada 15.oktobra aizņem dzīvokli bez spēkā esoša īres līguma.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6.panta otrā daļa noteic, ja dzīvojamās telpas īres līgums ir noslēgts uz noteiktu laiku, līguma termiņam izbeidzoties, īrnieka pienākums ir atbrīvot dzīvojamo telpu.

Neraugoties uz īres līguma termiņa izbeigšanos, atbildētāji arī pēc 2017.gada 6.janvāra turpina prettiesiski aizņemt dzīvojamās telpas, tāpēc ir izliekami no šīm telpām pēc izīrētāja prasības, kā to paredz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.pants.

Tā kā atbildētāji ir zaudējuši strīdus dzīvokļa lietošanas tiesības, viņi ir izliekami no dzīvokļa ar visām atkarīgajām personām un mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Īres līguma 2.1.-2.5. punktā noteikts atbildētāju pienākums regulāri maksāt īres maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem, ko paredz arī likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.pants.

Ar spēkā stājušos Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 29.augusta spriedumu konstatēts, ka /pers. D/, ignorējot likumā un īres līgumā noteiktos pienākumus, sistemātiski nepildīja īres līguma noteikumus un pieļāva ilgstošus īres un komunālo maksājumu kavējumus, līdz ar ko parāds 2013.gada 1.septembrī jau bija 1 678 lati jeb 2 388,76 *euro*, bet kopš 2015.gada marta atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu. Minēto apstiprina lietā esošie parāda aprēķini, no kā redzams, ka par laiku no 2011.gada aprīļa līdz 2017.gada janvārim par dzīvokļa īri (maksu par faktiski aizņemtajām telpām) un komunālajiem pakalpojumiem prasītājas aprēķinātā summa ir 32 123,35 *euro*, bet atbildētāji par šo laiku samaksājuši 19 997,27 *euro*. Savukārt, kopš 2015.gada marta atbildētāji vispār nav veikuši nevienu maksājumu, tādējādi parāds ir 12 126,10 *euro*.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, *tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.*

Pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, atbildētāji nav iesnieguši pierādījumus par parāda pilnīgu vai daļēju samaksu, tāpat lietā nav pierādījumu, ka atbildētāji jebkad būtu apstrīdējuši faktu, ka viņiem tiek sniegti komunālie pakalpojumi, par ko aprēķināta attiecīga samaksa.

Lietā nav strīda, ka atbildētāji nav atbrīvojuši dzīvokli, līdz ar ko viņiem ir pienākums maksāt par faktiski aizņemtajām telpām, jo svešas lietas bezmaksas lietošanu likums neparedz, savukārt, līdz 2013.gada 15.oktobrim atbildētājiem bija pienākums maksāt īres maksu par īrēto dzīvokli.

Nav pamata atbrīvot /pers. F/ no parāda solidāras samaksas pienākuma, jo atbildētāja joprojām ir iekļauta dzīvojamo telpu /adrese/, īres līgumā, turpat arī deklarējusi savu dzīvesvietu un nav paziņojusi izīrētājam ne savu jauno dzīvesvietu, ne arī vēlmi tikt izslēgtai no dzīvokļa /adrese/, īres līguma.

Savukārt liecinieces /pers. I/ liecības un /pers. F/ar /pers. J/ noslēgtais dzīvojamās telpas īres līgums neapstiprina faktu, ka /pers. F/kopš 2013.gada nelieto strīdus dzīvokli un ka viņai ir cita dzīvesvieta.

Ievērojot minēto, spriedumā atzīts, ka atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 10.pantam, /pers. F/kā īrnieka /pers. D/ pilngadīgai ģimenes loceklei ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam, līdz ar ko /pers. F/ tāpat kā /pers. E/kopā ar īpašnieku ir solidāri atbildīgas par no īres līguma izrietošajām mantiskajām attiecībām.

Tādējādi no atbildētājiem prasītājas labā solidāri ir piedzenams īres maksas parāds par faktiski aizņemtajām telpām un komunālajiem pakalpojumiem 12 126,10 *euro* apmērā.

Prasītāja ir aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētajiem arī līgumsodu 8 817,78 *euro* apmērā, pamatojoties uz 1998.gada 14.oktobra īres līguma 2.7.punktu, samazinot to no 0,5 % līdz 0,2 % par katru kavēto dienu. No līgumsoda aprēķina izriet, ka tas aprēķināts par laiku no 2014.gada 9.februāra līdz 2017.gada 9.februārim, t.i., jau pēc īres līguma termiņa izbeigšanās 2013.gada 15.oktobrī.

Tā kā īres līgums ir beidzies 2013.gada 15.oktobrī, spriedumā atzīts, ka prasītāja nepamatoti ir aprēķinājusi līgumsodu par laiku, kad pušu starpā līgumiskās attiecības vairs nepastāvēja, jo līgumsods ir aprobežots ar paša līguma termiņu, tāpēc prasība šajā daļā noraidāma.

Turklāt spriedumā atzīts, ka prasība noraidāma arī daļā par zaudējumu 150 *euro* piedziņu, ko veido samaksa advokātam par paskaidrojumu sastādīšanu uz atbildētāju iesniegto kasācijas sūdzību civillietā Nr. C27213113.

Tā kā ar lietas vešanu saistītie izdevumi 150 *euro*, kas samaksāti par advokāta pakalpojumiem civillietas Nr. C27213113 ietvaros, ir tiesāšanās izdevumi, tos nevar piedzīt kā zaudējumi citas civillietas ietvaros, tādēļ šis prasījums noraidāms.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, tiesa piedzinusi no atbildētājiem prasītājas labā tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, t.i., 1207,69 *euro* apmērā, savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmajai daļai no atbildētājiem prasītājas labā piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi 370 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, prasītājai noteiktas tiesības par laiku no sprieduma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājiem likumiskos 6 % gadā no pamatparāda (Civillikuma 1753., 1756., 1765.pants).

Atbildētāji/pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/iesnieguši apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 26.maija spriedumu, norādot, ka pārsūdz to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzība pamatota uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

Atbildētāji neapstrīd, ka dzīvojamās telpas īres līgums ir beidzies 2013.gada 14.oktobrī, taču nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka prasītājas aprēķinātais maksājumu parāds 12 126,10 *euro* apmērā ir piedzenams solidāri.

Prasītājas iesniegtais maksājumu aprēķins nav pamatots ar pierādījumiem (piem., rēķini no pakalpojumu sniedzējiem, citi pierādījumi par to, ka šādi pakalpojumi vispār ir sniegti, maksājumu sadalījums starp ēkas lietotājiem, u.c.), uz ko atbildētāji norādījuši jau pirmās instances tiesā. Tomēr prasītāja šādus pierādījumus tiesā neiesniedza.

Pretēji pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, atbildētāji uzskata /pers. F/ nav solidāri atbildīga par parādu. Atzīstot, ka dzīvojamās telpas īres līgums ir beidzies 2013.gada 14.oktobrī, tiesa nepamatoti secināja, ka /pers. F/ nebija izslēgta no īres līguma, jo tas nevar radīt nekādas juridiskas sekas.

Tāpat nepamatota ir pirmās instances tiesas norāde, ka /pers. F/ būtu pienākums paziņot prasītājai savu jauno dzīves vietu, turklāt arī fakts, ka /pers. F/ deklarētā dzīvesvieta bija prasītājas īpašumā, nevar būt par pamatu solidāras atbildības noteikšanai.

Tā kā /pers. F/ prasītājas dzīvoklī nedzīvo, kas lietā ir pierādīts, nepamatots ir prasība arī daļā par viņas izlikšanu no šī dzīvokļa.

Ievērojot minēto, atbildētāji lūdz pilnībā noraidīt prasību pret visiem atbildētajiem.

Prasītāja SIA "B KORPUSS" iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka atbildētāji tikai formāli pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā. Pamatojoties uz prasītājas iesniegtajiem aprēķiniem pirmās instances tiesa pamatoti apmierināja prasību, jo atbildētāji, neatzīstot prasītājas aprēķināto parādu, nav iesnieguši pierādījumus, ka samaksa par telpu lietošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem būtu aprēķināta nepareizi, kā arī nav veikuši savu aprēķinu. Atbildētāji neapstrīd, ka kopš 2015.gada marta nav veikuši nevienu maksājumu par faktiski aizņemtajām telpām 176,7 m^2 platībā un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Nepamatoti ir arī apelācijas sūdzības argumenti, kas attiecas uz atbildētāju /pers. F/, jo pirmās instances tiesa pamatoti piemēroja likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otrās daļas noteikumus, atzīstot /pers. F/solidāru atbildību par visu maksājumu, kas saistīti ar aizņemtajām telpām, veikšanu.

Prasītāja paskaidrojumos lūdz atteikt ierosināt apelācijas tiesvedību daļā par atbildētāju lietošanas tiesību izbeigšanu un izlikšanu no dzīvokļa /adrese/, un noraidīt apelācijas sūdzību daļā par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē prasītājas SIA "B KORPUSS" pārstāve zvērināta advokāte Sanita Slišāne prasību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem, bet apelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētāju pārstāvis zvērināts advokāts Māris Grudulis tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, bet prasību neatzina un lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

Novērtējusi pušu pārstāvju paskaidrojumus kopā ar visiem lietas materiāliem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apelācijas instances tiesā izskatāmajā daļā ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, *jatiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 26.maija sprieduma pamatojums ir pareizs, tādēļ pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto tajā minētos argumentus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.pantu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības tādā apjomā kā tas lūgts apelācijas sūdzībā.

Lai gan atbildētāji apelācijas sūdzībā norāda, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 26.maija spriedumu pārsūdz pilnā apmērā, taču no apelācijas sūdzības izriet, ka tiesas minētais spriedums tiek pārsūdzēts prasības apmierinātajā daļām, proti, spriedums daļā, ar kuru atzīts, ka atbildētāji ir zaudējuši /adrese//Pilsēta/, lietošanas tiesības un izlikti no šī dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ar visām atkarīgajām personām un mantām, kā arī daļā, ar kuru no atbildētājiem prasītājas labā solidāri piedzīts parāds par faktiski aizņemtajām telpām un komunālajiem pakalpojumiem 12 126,10 *euro*, tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai 1 207,69 *euro* un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 370 *euro*, tātad kopā piedzīti 13 703,79 *euro*, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt solidāri no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība daļā par līgumsoda 8 817,78 *euro* apmērā un zaudējumu 150 *euro* apmērā piedziņu nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 1.panta pirmajai daļai, šis likums reglamentē dzīvojamo telpu (turpmāk arī - dzīvoklis) izīrēšanas

nosacījumus neatkarīgi no tā, kā īpašumā ir dzīvojamās telpas, kā arī tiesiskās attiecības, kas veidojas starp izīrētāju un īrnieku, nosaka viņu tiesības un pienākumus, reglamentē dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas, grozīšanas un izbeigšanas kārtību. Īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti. Savukārt minētās tiesību normas 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam (..) ir dzīvojamās telpas īres (..) līgums.

Savukārt likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6.pantā noteikts, ka *dzīvojamās telpas īres līgumu var noslēgt, pusēm vienojoties, uz noteiktu laiku vai arī nenorādot termiņu.*

Lietā nav strīda, ka 2017.gada 6.janvārī stājās spēkā tiesas spriedums, ar kuru noraidīta /pers. D/ prasība pret SIA "B KORPUSS" par atteikuma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu atzīšanu par prettiesisku un jauna īres līguma termiņa noteikšanu.

Tāpat lietā nav arī strīda, ka 1998.gada 14.oktobra dzīvojamās telpas īres līguma termiņš beidzās 2013.gada 14.oktobrī, līdz ar ko pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka atbildētāji kopš 2013.gada 15.oktobra aizņem dzīvokli bez spēkā esoša īres līguma, t.i., pretēji likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otrās daļas prasībām, kas paredz īres līgumu kā vienīgo tiesisko pamatu dzīvojamās telpas lietošanai.

Par nepamatotu Civillietu tiesas kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā norādīto, ka nav nekādu juridisku seku /pers. F/ izslēgšanai vai neizslēgšanai no īres līguma, jo tā termiņš 2013.gada 14.oktobrī ir beidzies.

Un, proti, nav strīda, ka dzīvokli /adrese/, atbildētāja /pers. F/lietoja kā īrnieka /pers. D/ ģimenes locekle, atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.pantam. Minētais dzīvoklis bija arī /pers. F/ deklarētā dzīves vieta un tikai 2017.gada 27.jūnijā minētā atbildētāja nosūtījusi prasītājai iesniegumu, kurā norāda, ka kopš 2017.gada 31.maija /pers. F/deklarētā dzīves vieta vairs nav prasībā norādītais dzīvoklis *(lietas 115.lapa)*.

Turklāt arī no 2014.gada 2.janvārī lietā iesniegtajiem atbildētāja /pers. D/ pārstāvja paskaidrojumiem izriet, ka pušu starpā pastāv strīds par atteikumu pagarināt īres līgumu, tādēļ prasītāja nepamatoti apgalvo, ka atbildētājs un viņa ģimenes locekļi ir zaudējuši dzīvokļa lietošanas tiesības *(lietas 25.lapa)*.

Tādējādi ir pamats secināt, ka vēl 2014.gada 2.janvārī visi atbildētāji kopā ar īrnieku /pers. D/ kā viņa ģimenes locekļi turpina to lietot strīdus dzīvokli, turklāt minētajos paskaidrojumos visu atbildētāju, tostarp, /pers. F/dzīvesvieta norādīta - /adrese/.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītais apstāklis, ka 2017.gada 27.jūnijā (mēnesi pēc pirmās instances tiesas sprieduma), /pers. F/ informējusi prasītāju par to, ka viņas faktiskā dzīves vieta kopš 2013.gada augusta vairs nebija strīdus dzīvoklī, un kopš 2017.gada 31.maija arī viņas deklarētā dzīves vieta vairs nav /adrese/, nevar būt par pamatu minētās atbildētājas atbrīvošanai no solidāras atbildības šajā lietā.

Atbilstoši Civillikuma 1672.pantam *solidāra saistība nodibinās ar līgumu, testamentu vai likumu.*

Savukārt likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta otrā daļa noteic, ka *īrnieka ģimenes loceklim ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiska atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.*

Prasītāja lūgusi no atbildētājiem solidāri piedzīt īres maksas, maksas par faktiski aizņemtajām telpām un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem parādu 12 126,10 *euro* apmērā saskaņā ar lietā iesniegto parāda aprēķinu.

Lai gan atbildētāji ir izteikuši iebildumus pret piedzītā parāda aprēķinu, taču šie iebildumi ir formāli, nekonkrēti un nekādus savus uz pierādījumiem balstītus aprēķinus atbildētāji nav iesnieguši.

Civillietu tiesas kolēģija vadās no Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas, kur noteikts, ka *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.*

Izsakot iebildumus par prasītājas aprēķinātās parāda summas pamatotību, atbildētāji nav norādījuši nevienu konkrētu pozīciju, kuras aprēķināšanas pareizība tiek apšaubīta, kā arī nav iesnieguši citu aprēķinu, turklāt lietā nav pierādījumu, ka atbildētāji būtu vērsušies pie prasītājas ar pretenzijām par rēķinos norādītajām summām. Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāju iebildumi pret prasību vērtējami kā deklaratīvi.

Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa par nepamatotiem atzīst atbildētāju iebildumus prasītājas iesniegtajam aprēķinam. Turklāt, no lietas materiāliem izriet, ka atbildētāji turpina izmantot prasītājai piederošo dzīvokli, par kuru kopš 2015.gada marta nemaksā vispār.

Tā kā neviens normatīvais akts neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājiem solidāri prasītājas labā piedzenams īres maksas, maksas par faktiski aizņemtajām telpām un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem parāds, ko par laiku no 2011.gada aprīļa līdz 2017.gada janvārim prasītāja aprēķinājusi 12 126,10 *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietas apstākļus ir novērtējusi vispusīgi un objektīvi, pamatoti apmierinot prasību par parāda piedziņu kā arī par izlikšanu no dzīvojamās telpas, savukārt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai un prasības noraidīšanai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumam *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.*

No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja, iesniedzot prasību par izlikšanu no dzīvokļa, ir samaksājusi valsts nodevu 358,22 latu, kas atbilst 509,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,70 latu, kas atbilst 10,96 *euro (lietas 7.,8.lapa)*. Iesniedzot tiesā prasības pieteikuma papildinājumus par parāda, līgumsoda un zaudējumu piedziņu, prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 707,90 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,34 *euro (lietas 66., 67.lapa)*.

Ievērojot, ka prasība apmierināta daļā par parāda piedziņu 12 126,10 *euro* apmērā, no atbildētājiem piedzenamās valsts nodevas apmērs par šo prasījumu ir 679,69 *euro*, bet kopā piedzenamie tiesas izdevumi ir 1207,69 *euro* (509,70+10,96+679,69+7,34).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmajai daļai, prasītājas labā no atbildētājiem ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 370 *euro* x 2 = 740 *euro* apmērā, ko apliecina zvērinātas advokātes Sanitas Slišānes iesniegtie rēķini un maksājuma uzdevumi *(lietas 78.-80.; 124.-127.lapa)*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, norādāmas prasītāja tiesības par laiku no sprieduma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no pamatparāda (Civillikuma 1753., 1756., 1765.pants).

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājiem valsts labā piedzenami tiesas izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu, kas saskaņā ar uzziņas lapu un pavēstu uzziņu lietā ir 23,55 *euro*. Prasītāja, iesniedzot tiesā prasību un tās papildinājumus, šos izdevumus apmaksājusi 18,30 *euro (lietas 8.,67.lapa)* apmērā, nesamaksātā daļa ir 5,25 *euro* apmērā, kas piedzenama no visiem atbildētājiem vienādās daļās, t.i., 1,75 *euro* no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz izklāstīto un vadoties no likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 2., 9., 10. un 12.panta, Civillikuma 1838.panta, kā arī Civilprocesa likuma 39., 41., 44., 195., 204.[1], 426., 430., 432.-434.pantiem, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

Atzīt, ka /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, ir zaudējuši /adrese//Pilsēta/, lietošanas tiesības un izlikt viņus no šī dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ar visām atkarīgajām personām un mantām.

Piedzīt solidāri no /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, SIA "B KORPUSS", reģistrācijas numurs 40003015756, labā parādu par faktiski aizņemtajām telpām un komunālajiem pakalpojumiem 12 126,10 *euro*, tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai 1 207,69 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 740 *euro*, t.i., kopā piedzīt 14 073,79 *euro* (četrpadsmit tūkstošus septiņdesmit trīs *euro* un 79 *centus*).

Noteikt, ka naudas summas ieskaitāmas SIA "B KORPUSS", reģistrācijas numurs 40003015756, kontā /konta numurs/AS "/banka/".

Noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājiem solidāri likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas (12 126,10 *euro*) par laiku līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, no katra valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,75 *euro* (vienu *euro* un 75 centus).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi valsts labā iemaksājami šādā kontā: Saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316; konta Nr. LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C27216513.

Noteikt desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu apliecinoši dokumenti valsts labā nekavējoties iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā Brīvības bulvārī 34, Rīgā, LV-1886.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 6.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	Milda Zelmene
Tiesnese	Lelde Grauda
Tiesnese	Dzintra Zvaigznekalna-Žagare